Ч. 181. Неділя 27 (14) липня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Конференция бар. Ґавча з кн. Туном і чутка о реконструкциї кабінету. — Справа мяса. — З найновійшої републики. — Справа марокканьска.

Президент міністрів бар. Ґавч конферував в пятницю перед полуднем з намістником Чехії кн. Туном. Предметом конференциї були інформациї, котрих кн. Тун уділяв бар. Ґавчови о настрою що до угодових переговорів в Чехії. Переговори ті стрічають ся з ворожими відзивами ческих радикалів. Конференция тревала до чверть на першу а по полудни мала відбувати ся дальше.

Ческі часописи доносять, що бар. Ґавч мимо всяких заперечень лагодить фактично реконструкцию кабінету. Уважають заріч певну, що уступить міністер робіт публичних Марек, міністер рільництва бар. Відман, управитель міністерства зелізниць шеф секциї др. Рель і управитель міністерства торговлї шеф секциї др. Маттая. Мало би то настати вже в найблизшім часї.

Бар. Ґавч єсть поінформований о тім, що Молодочехи охотно би приняли якусь теку ресортову, але ческі аґрариї відкидають всї дотеперішні предложеня текові. З Молодочехів має бути десиґнований на міністра презес одноцілого ческого клюбу др. Фідлер і він обняв би міністерство публичних робіт. Рівночасно уряд будови водних доріг був би вилучений з міністерства торговлї а прилучений до міністерства публичних робіт. Отже др. Фідлер яко міністер публичних робіт мав би за задачу впорядкувати справу каналову.

Бар. Ґавч сподіває ся, що при помочи др. Фідлера зможе позискати Чехів для більшости працї в парляменті. Друга ческа тека мала би припасти ческим аґрариям, але що ті аґрариї роблять опозицию, то говорять, другим міністром Чехом мав би стати якийсь визначний політик, але не парляментарист. Тека міністра для Галичини припала, — як то зазначило вчерашне „Дїло" в дописи з Відня — людовцеви п. Кендзьорови.

У бар. Ґавча явила ся в пятницю передполуднем депутация громади міста Відня під проводом бурмістра Наймаєра і предложила президентови кабінету жаданя віденьскої громади в справі мяса.

Бурмістр Наймаєр в довшій промові заявив, що Відень уважає за конечне, щоби довіз мяса до Австриї збільшити навіть не оглядаючись на Угорщину. Звернув також увагу на то, що Угорщина викуповує австрийску худобу, щоби ситуацию в справі мясній ще погіршити.

Бар. Ґавч відповів, що правительство заведе наново змаганя в цїли зарядженя дороживечі мяса і завізве всї дотичні чинники до ради в тій справі.

Конференция бар. Ґавча з депутациєю тревала звиш годину. Але про ту конференцию мало що знає ся, бо бар. Ґавч просив участників, що переговори з ним уважали за довірочні. Відтак ходила депутация до міністерства рільництва, де єї в заступстві неприсутного міністра Відмана приймав шеф секциї Бубна. Депутация зложила в міністерстві мемориял.

Аґентия Гаваса доносить з Парижа: Президент Фалієр вислав до президента портуґальскої републики сердешну депешу ґратуляцийну. Правительство француским тим високим актом куртоазиї признає портуґальску републику. Репрезентант Франциї в Лїсбонї одержав поручене подати то до відомости портуґальского правительства.

Новий президент републики буде урядувати через 4 роки. Новий єго вибір єсть однак виключений. Він дістає річну пенсию в сумі 106.000 кор. і дальших 24.000 кор. на репрезентацию. Президент не буде мешкати в палатї, а єго родину не будуть зовсїм відзначувати при официяльних торжествах. Президент Арраґія був довгий час професором університету і жив в добрих зносинах з королївскою родиною. Теперішний кабінет позістане ще через

3)

Дивний досьвід.

(Оповідане Марка Твена).

(Дальше).

Сержант Рейборн глянув на двері і відповів:

— Я заглянув крізь дірку від ключа і побачив, як він писав. Пересьвідчившись про се, я легко відкашельнув і побачив, що він скоренько спрятав папір і кинув в огонь. Притім оглянув ся довкола, чи хто єго не підглядає. Опісля сїв собі вигідно та спокійно, якби нїчо не стало ся. Я війшов тодї до середини і вислав єго за орудкою. Вікльоф пішов, але зовсїм не виглядав притім збентеженим. В печи горів щойно розпалений огонь, з котрого я зміг ще витягнути папір. Як ось бачите, сей папір ще не дуже зітлїв.

Я глянув на папір і прочитав кілька стрічок; опісля вислав сержанта, щоби прикликав Веба. Отсе зміст писанини:

Форт Трумбель дня 8.

Пане оберст! Що-до калїбру трох канонів, який я зазначив на кінци мого листу, я помилив ся. Се 18-фунтівки. Однак инше оруже є таке, як я описав. Так само сила ґарнїзону така, як я доніс, лише дві легкі компаниї піхоти, призначені до пільної служби, стоять тепер тут. Як довго тут лишать ся, я не міг дізнатись. Ми пересьвідчені, що з огляду на все те є лїпше відложити справу до — —

На тім урвало ся письмо, очевидно в хвили, коли Рейборн відкашельнув і тим сполошив писаря. Вся моя прихильність до хлопця, все моє поважане для него і милосердє над єго невідрадним станом щезли в одну мить на такий доказ холоднокровної безличности.

Але про се не пора було говорити. Тут була праця, праця, що вимагала пильної, безнастанної уваги. Ми з Вебом розважили справу основно та розібрали єї зі всїх боків. Веб сказав:

— Яка шкода, що він перервав. Щось відложено, але що і против кого було оно звернене? Мабуть він був би про се написав, той малий хитрий шпигун.

— Так — відозвав ся я — маємо черту перед собою. Але хто се ті „ми" в листї? Чи се спільники в середині форту чи поза фортом.

То „ми" було справді загадочне. Але ми постановили не обмежати ся здогадами, лише взятись до дїла практично. Передовсїм постановили подвоїти вартівників і поручити їм найбільшу чуйність. Опісля хотїли закликати Вікльофа і приневолити єго, щоби до всього признав ся. Однак небавком се видало ся нам невідповідним, як довго ще були лїпші средства. Ми мусїли дістати більше тої писанини і в тій цїли рішили уложити плян.

Нараз впало нам на гадку, що Вікльоф не ходив нїколи на почту. Ануж та опущена стайня є єго почтою!

Я велїв закликати одного з моїх довірених підвластних, молодого Нїмця на імя Штерне, що був в певній мірі вродженим детективом і оповівши єму цїлу історию, приказав станути нам до помочи.

В годину пізнїйше донесено нам, що Вікльоф знов пише. Небавком опісля попросив о дозвіл вийти до міста. Єго на хвилю задержано, а тимчасом Штерне поспішив до тої стайнї і там сховав ся. Незадовго він побачив, як до стайнї закрав ся Вікльоф і оглянувшись осторожно, вложив щось між сьмітє в кутї. Опісля тихцем як прийшов, так і вийшов.

Штерне добув укритий предмет — то був лист — і приніс до нас. Письмо не було анї підписане анї заосмотрене якимсь знаком і містило повторене того, що ми вже читали, а потім таке продовжене:

Ми думаємо, що найлїпше справу відложити, доки не відійдуть дві компаниї. Чотири инші, що тут знаходять ся, є тої самої гадки. З иншими зносити ся було годї, бо звернуло би увагу. Пишу чотири, тому що двох ми втратили. Ледви дали ся зарекрутувати і сюди прийшли, а вже вислано їх кораблем на поле бою. Треба конче доповнити їх двома иншими. Ті, що

4 дні в урядованю а відтак заступить єго кабінет покликаний новим президентом.

Як доносять з Відня, ситуация в справі марокканьскій поліпшила ся значно. „W. Allg. Ztg.“ довідує ся з дуже добре поінформованого жерела, що справа марокканьска входить тепер в рішаючу стадию, позаяк Франция вдоволить ся формулкою, котрою Німеччина признає без застережень права Франциї до Марокка.

На вчерашній раді мінїстрів предложив мінїстер справ заграничних де Сельв стан переговорів марокканьских і зажадав ствердженя загальної основи переговорів, котрі мають бути дальше ведені.

Аґентия Гаваса доносить: Правительство затвердило одноголосно інформациї, які мінїстер справ заграничних де Сельв дав амбасадорови француському в Берлинї Камбонови в справі рекомпензати територияльної для Німеччини в Конґо в заміну за необмежене признанє прав Франциї в Марокку.

Новинки.

Львів, 26 серпня 1911.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс інжиніра Петра Яцковского зі Львова до Станиславова, а ад'юнкта будівництва Тад. Макульского зі Львова до Ряшева: — концепіста санітарного дра В. Врублевского з Жовкви до Кракова.

— **Вибори до стрийскої ради повітової** розписані для громад сільских (7 членів) на день 25 жовтня; для групи найвисше оподаткованих з категориї торговлї і промислу (2) на день 26 жовтня а для більшої посїлости (5) на день 27 жовтня с. р.

— **Позір!** Соколи й Січи Чортківщини і сусїдних повітів Бучач, Гусятин, Борщів, Заліщики. Послїдна пора, щоб в сих днях зголосили ся всї ті, хто вибираєть ся на здвиг Сокільско-Січовий у Львові і хоче користати зі знижки цїни їзди і особного поїзду, який виїде з Чорткова! За окр. старшину Сокола в Чорткові: Коссак.

— **На краєвий сокільский здвиг** ладить ся коломийский „Сокіл“ і сповіщує, що руханкові вправи зачнуть ся дня 29 с. м., женщини о 5 год. а мужчин о 7 вечером. Єсли збере ся відповідне число участників, то коломийский „Сокіл“ замовить окремий поїзд. Зголошувати ся треба до 31 серпня письменно у п. Ром. Шипайла в Баґінсберґ, п. Коломия, а устно в склепі „Взаїмної Помочи учительскої“.

— **Руска Бурса** ремісничо промислова у Львові, вишле кільканайцять хлопців до Відня на науку столярства, кравецтва, шевства, ковальства і бляхарства. Хлопції мусять бути здорові, мають мати 14 літ і укінчену 4 клясу народної школи. Дальше мусить кождий мати що найменше 3 пари біля (сорочок і гатий), одно убранє до роботи а друге сьвяточне, 2 пари обуви, 3 пари скарпиток або онучок, 3 ручники і щітку до одежи а другу до обуви. Зголошеня належить вносити до Заряду Бурси, у Львові, ул. Руска ч. 20.

— **Смерть від грому.** Підчас тучі, яка лютила ся в ночи з понедїлка на второк над Львовом і охрестностию, вдарив грім в Грибовичах в шопу селянина Мих. Качора, в котрій були під ту пору 28-літний Мих. Шах, 34-літний Мих. Ловиньский і 40-лїтний Луць Породко. Наслїдки були страшні. Шах і Ловиньский згинули на місци, а Породка тяжко поразило. — В суботу якраз тиждень тому назад вдарив грім на поли коло Вальбрун у Франциї в компанию войска і убив на місци 5 вояків, а богато тяжко поразив. — В Ходачкові великім тернопільского повіта лютила ся дня 22 с. м. страшна буря і захопила в поли двох робітників зелїзничих Мартина Шота і Гната Винника, котрі пустились чим борше сховати ся під полукіпки перед дощем. Вже доходили до полукіпків, коли нараз вдарив грім і убив Шота на місци. Винникови, котрий прилишив ся був трохи позаду, не стало ся нїчого.

— **Вписи до рускої школи** ім. М. Шашкевича у Львові, при ул. Скарбківскій ч. 26 на шкільний рік 1911/12 відбудуть ся в днях 29, 30 і 31 серпня 1911, кождого дня рано від 9—12, а по полудни від 3—5 години. Ученики і учениці, що записують ся до I кл. мають предложити при вписі метрику уродженя на доказ, що мають приписаний вік шкільний, а ученики і учениці, котрі вже учащали до тутешної школи, викажуть ся шкільним сьвідоцтвом з минувшого року; ученики і учениці же, які прибувають до запису з инших шкіл, мають крім шкільного сьвідоцтва, предложити також метрику уродженя.

— **Краєва Рада шкільна** іменувала о. Йосифа Проця, заступника учителя гр.-кат. релїґії в реальній школї в Снятині, дійстним учителем релїґії в тім заведеню; іменувала в народних школах: о. Семена Біленького учителем гр.-кат. релїґії в виділ. шк. жен. в Бродах, о. Волод. Плашовецкого учителем гр.-кат. рел. в виділ. шк. муж. в Золочеві, Мих. Кошановского учителем 6-кл. муж. школи в Галичи, Ю. Ляйблївну учит. 6-кл. ж. шк. в Скалатї, Як. Цетнера управ. 5-кл. школи муж. в Підволочисках, Сильв. Ґлоґошевского учит. 5-кл. шк. в Клепарові, о. Ів. Скоробогатого учит. гр.-кат. релїґії 5 кл. шк. муж. в Жидачеві, Йос. Стрілецкого, Ольгу Стовроньску і Амел. Петшівну учит. в 5-кл. шк. в Язлївци, Ник. Мазура, Амел. Фішерівну і М. Берівну учит. 5-кл. шк. в Лисци, Мих. Скорупского управ 4-кл.

відпали, се братя з Тірті-міль Пойнт. Маю щось дуже важне донести, але не хочу сею дорогою. Знайду якусь иншу.

— А то малий драбуга! — вкликнув Веб. — Хто би був погадав, що він шпигун? З огляду на все те стан річи представляєть ся ось як: По перше, маємо між собою шпигуна повстанців, котрого й знаємо. По друге, маємо між собою ще трох инших, котрих не знаємо. По трете, шпигуни замішали ся між нас в найлекший і найпростійший спосіб, давшись затягнути як вояки до унїйної армії; і безперечно ще два шпигуни дістали за вступленє до нас гроші і відплили до фронту, на поле бою. По четверте, є ще також поза фортом помічники, яких число нам не звістне. По пяте, Вікльоф має „щось важне“ донести, чого не хоче зробити „на тій дорозї“, але знайде до того иншу. Так стоїть справа. Чи маємо Вікльофа зловити за обшивку і приневолити, щоби признав ся? Або може зловити того, що відбирає листи в стайни і нехай він скаже? Або може лїпше спокійно ждати, аж довідаємо ся більше?

Ми рішили ся на послїдне. Згодили ся на те, що не потребували уживати остаточного способу, бо заговірники хотїли вииждати, аж дві компанії піхоти відмашерують.

Штерне одержав від нас дуже широку повновласть і ми зажадали від него зробити всьо можливе, щоби вислідити „иншу дорогу“ Вікльофа. Ми знали, що взяли ся до сьмілої гри і тому о скілько може довго не вільно було викликувати у шпигунів підозріня, що они відкриті. Штерне одержав приказ піти до стайнї і положити лист Вікльофа на давне місце, щоби заговірники єго знайшли.

Ніч минула незамітно. Було зимно, темно, перепадував дощ зі снїгом а до того тягнув ще студений вітер. Все таки я в ночи покидав двічи своє тепле ліжко та обходив довкола, щоби пересьвідчити ся, чи всьо в порядку і чи вартівники сповняють належито свій обовязок. Знайшов всїх на своїм місци. Їх подвоєно наслїдком того, що всюди кружили чутки про таємні небезпеки.

Над раном я стрінув Веба, що мимо вітру жваво йшов своєю дорогою. Від него дізнав ся, що й він обійшов форт кілька разів, щоби пересьвідчити ся, чи всьо в порядку.

Другого дня розіграли ся події трохи скорше. Вікльоф написав знову лист; Штерне ішов за ним аж до стайнї і забрав лист, коли Вікльоф відійшов. Опісля висмикнув ся із стайнї і слїдкував в певнім віддаленю за малим шпигуном, а зараз за ним ступав детектив в уніформі, бо ми уважали потрібним мати під рукою законну поміч в разі потреби.

Вікльоф пішов на зелїзничу стацию і ждав там, доки не наспів поїзд з Ню Йорку; тоді став пильно приглядати ся товпі, що висїдала з ваґонів. Аж вийшов якийсь старший чоловік в зелених очицях та з палицею і ставши коло Вікльофа, почав єму уважно приглядати ся. В тій хвили Вікльоф приступив до него, подав єму якийсь папір до руки і відійшов сейчас, щезаючи між товпою. Однак в найблизшій хвили вхопив уже Штерне той лист і прибіг чимскорше до детектива зі словами:

— Ідіть за тим старим паном! Не спускайте з него ока!

Потім перетиснув ся крізь товпу і попрямував напростець до форту.

Ми сиділи при замкнених дверех і дали стороживи приказ, щоб не пускав до нас нікого. Наперед отворили лист, який відобрано в стайни. Єго зміст був такий:

Сьвятий союз. Я знайшов у звичайнім канонї прикази від майстра, які положено там послїдної ночи і які зміняють попередні інструкциї. В канонї полишив я звичайний знак, на доказ, що прикази дістали ся до властивих рук —

— Чи той хлопчиско не находить ся під безнастанним наглядом?— перебив мені Веб.

Я притакнув на се питанє; від коли ми переловили послїдний лист, єго наглядано строго.

—Якжеж міг він вложити щось до канона або звідтам добути так, щоб єго на тім не зловлено?

— Справді, для мене се незрозуміле — говорив я.

— Я також того не розумію — сказав Веб. То може бути лише в той спосіб, що між вартівниками находять ся заговірники. Без їх порозуміня в сей або той спосіб він не міг того зробити.

Я велів закликати Рейборна і приказав єму оглянути батериї та донести менї, що там знайшов. Тимчасом ми дальше читали в листі:

Нові прикази є рішучі і вимагають, щоби М. М. М. М. завтра о третій годині рано були F. F. F. F. F. Двіста прийде малими відділами зелїзницею та в инший спосіб з ріжних сторін і на час зберуть ся в означенім місци. Я роздам знаки, успіх буде без сумнїву певний, хотяй дещо можуть запримітити, бо вартівників подвоєно а команданти в ночи часто обходять. W. W. прийде нинї з полудня і одержить тайне порученє — в иншій дорозї. Ви всї шість мусите бути в 166 точно о другій по полудни. Знайдете там В. В., котрий дасть вам докладні інструкциї. Знак той сам, що послїдним разом, лише навідворот: перший склад наконець а послїдний наперед. Remember XXXX. Не забудьте. Не тратьте відваги; заки настане другий день, будете героями. Ваша судьба усталена: ви додасьте до книзї історії нову вічнотревалу карту. Амінь.

— Чорти і громи! — кликнув Веб. — Як бачу, то ми закватировані на горячім місци.

Я замітив, що про се нема тепер бесїди, але все таки річ зачинає бути поважна. Трудне діло нас чекає, се річ ясна. Нинїшна ніч до того призначена, се також ясне. Але властива суть дїла схована під маскою тих кількох М і F. Всеж таки можна догадати ся, що ходить тут о напад на наше становище. Длятого мусимо виступати скоро та остро. Думаю, що не прийде нам богато хісна, як будемо ще довше держати того Вікльофа під тайним наглядом. Мусимо чим скорше дізнати ся, де находить ся „166“, так щоби о другій годині по полудни могли ми ту шайку там дістати. Безперечно найкоротша до того дорога — видобути від хлопчиска зізнаня. Але передовсїм, заким зробимо який важний крок, мусимо предложити справу воєнному департаментови і просити о повновласть.

Уложено сейчас шифрову телеґраму і вислано до воєнного департаменту.

(Дальше буде).

шк. в Остацю, Стан. Сєрадзкого учит. шк. ім. Коперника в Коломиї, Ест. Лензівну учит. 4-кл. шк. в Потоці зол., Григ. Юринця учит. 4-кл. шк. в Бабині; управителями 2-клясових шкіл: А. Чеховича в Вистові, Евст. Будзиновского в Бортятині, Влод. Котовича в Бовшеві, Волод. Альб. в Щитівцях, Авг. Вербаха в Сільци, Волод. Букачевского в Завалю, Івана Матеру в Прибиславичах, Мик. Гринюха в Милятині Старім, Ом. Остафійчука в Жизномирі.

— **Влом до церкви ОО. Василиян у Львові.** Тамтої ночи вломили ся злодії до церкви ОО. Василиян при ул. Жовківскій. Слідство поліцийне виказало, що злодії дістали ся на церковний під, вибили в склепліню стелї діру, спустили ся на верх головного престола, престолом зійшли на землю, розбили кимворию, забрали чашу грубо золочену, 30 вотів срібних з престола а з шуфляди в захристиї забрали кількадесять корон. В церкві полишили ся до рана й вийшли з неї аж тоді, коли церков перед богослуженєм отворено. Вчера рано о 9 год. придержано на Високім Замку злодія. Є ним небезпечний злодій бандит Мариян Бандровский, котрий недавно вийшов з криміналу по відсидженю 4-літної вязниці. Другий вломник незвістний. Шкода заподіяла злодіями виносить 1000 кор.

— **Значна крадіж.** З помешканя краєвого адвоката дра Маврикія Аллерганда при улици Костюшка ч. 1 вкрадено оногди із спальні касетку мозаїкової роботи, в котрій були шнурок перел з перловою аґрафою, перстінь з брилянтом і смараґдом, перстінь з брилянтом і перлами, перстінь з великим брилянтом, вінчальна обручка і золота бранзлєтка висаджена шафіром і брилянтами. Загальна шкода виносить около 15.000 корон. Підозріних о ту крадіж Настю Маллєц, кухарку у дра Аллерганда і служницю Парашку Бойко, підозріні о ту крадіж, арештовано. В банку гіпотечнім віднайдено колію і один перстінь, заставлені там за 300 кор. Повідомлено о тім полїцию а та на основі опису поданого їй урядником банку зарядила арештоване підозріних. Крім того арештовано ще й сторожиху дому, в котрім мешкає др. Аллерганд.

— **Хмаролом в Чернівцях.** Минулої середи пополудни настала була страшенна буря з хмароломом. Улиці станули в одній хвили під водою а вода позаливала многі помешканя в сутеренах. Вихор був так сильний, що зривав дахи і ломив дерева. Хмаролом захопив около 500 осіб в купели в Пруті а вихор завіяв їх одіне до ріки. Настав страшенний переполох. Коли туча минула, мусїли многі вертати домів лиш в купелевім одїню або позавивані в простирала.

— **Справа убийства при ул. Длуґоша** все ще зовсім не вияснена, але слідство призбирало вже тілько познак, що здаєсь, нема вже й сумніву, що арештований розбишак Ганїч єсть убийником сторожа Беняша. Між иншим стверджено, що знайдені при трупі убитого сторожа луски з набоїв походять з револьвера, котрий мав давнїйше Ганїч. Юл. Ганїч перебуває тепер то в арешті суду карного, то в поліцийнім арешті, куди єго приводять на „авдиєнцию" до комісаря п. Писарского. Позаяк після постанови основних законів не вільно вязня держати на поліциї довше як 48 годин, то Ганїча відводять раз на 48 до судового арешту то знов приставляють на 48 годин до арештів поліцийних.

Ганїч по переведенім слідстві буде ставлений перед суд о намірене убийство на особі концепіста поліциї п. Кандяка і за скритоубийство довершене на особі бл. п. Беняша.

Замітне ще й то, що арештований за влом і крадіж в церкві ОО. Василиян Бандровский належить до того рода вломників що Ганїч, до т. зв. стріляючих злодіїв і здає ся, що критичної ночи спілка Ганїч-Бандровский допустила ся була влому при ул. Длуґоша. Бандровский лише що відсидів в криміналї 4 роки а в двох місяцях свободи допустив ся вже кількох великих крадежий.

Телеґрами.

Петербург 26 серпня. Розпочато вже будову зелїзниції Кантон-Ганкав.

Одеса 26 серпня. Залога пароплавів „Рос. Тов. плавби" і „Рос. Тов. транспортового, застановила роботу, жадаючи поліпшеня платнї і випущеня на волю моряків пароплава „Чіхачев", котрі перші застрайкували.

Петербург 26 серпня. Сибірскі ґазети доносять о втечі з войскового шпиталю в Іркутску Мариї Школьниківної, засудженої на безреченцеві тяжкі роботи за замах на чернигівского ґубернатора Хвостова. Поліция каже, що єї втечу з'орґанізував комітет социяльно-революцийної партиї.

Брукселя 26 серпня. Арештовано тут якогось аґента біржевого і якогось літоґрафа, котрі спільно підробили 2.000 облїґаций по 500 франків якогось товариства в Льотаринґії і продавали їх. Стверджено, що вже продали 1.500 облїґаций.

Лїсбона 26 серпня. Президент Арраґія відбув ревію войск. Публика зробила єму овацию. Міністер робіт публичних Камачо задержує теку. По утвореню нового кабінету парлямент розпічне фериї.

Вашинґтон 26 серпня. Коло Менчестера вскочив із шин поїзд особовий на мостї над яром глубоким на 18 стіп; 4 ваґони впали в яр. Доси видобуто 23 трупів і 20 тяжко поранених осіб, переважно женщин.

Ціна збіжа у Львові.

дня 25-го серпня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11 30	до	11 50
Жито	8·40	„	8·60
Овес	8 50	„	8·70
Ячмінь пашний	7·50	„	7·70
Ячмінь броварний	8·—	„	8·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	13·—
Вика	—·—	„	—·—
Бобик	—·—	„	—·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	85·—
Конюшина біла	90·—	„	100·—
Конюшина шведска	70·—	„	75·—
Тимотка	—·—	„	—·—

— **Рускі диктати до шкільної і приватної науки.** На підставі правописних правил власних і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане. — Ціна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненими числами мінутовими.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденъ, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·48, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·53, **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·06.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·15, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личакін:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і иньших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ

ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Cховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада.